

Berg: Efter den Gang, som denne Sag har taget, og efter den Maade, hvorpaa den meget ærede Justitsminister har stillet sig til Sagen, tør man vistnok haabe, at Lovforslaget vil blive endelig vedtaget her og ligeledes vil blive modtaget venligt paa et andet Sted, saaledes at det hurtigt kan udkomme som Lov, og Beskjendtgjørelsen om Afholdelsen af en praktist Prøve i December Maaned derefter kan blive kaldt tilbage, saa at alle Vedkommende, der leve i nogen Uro, kunne blive tilfredsstillende. Om selve Lovforslaget skal jeg derfor ikke tillade mig nogen videre Udtalelse, men skal blot knytte nogle Bemærkninger til forskjellige Ting, der ere omtalte for Forslagsstillerne og angaa Sager, der staa i Forbindelse med det samme Spørgsmaal, som her foreligger. Jeg nævnte saaledes ved Sagens første Behandling Spørgsmaalet om, hvorvidt de 5 Borgmesterfuldmægtige, vi have her i Landet, maatte anses berettigede til at faae denne deres Tjeneste betragtet lig med Tjenesten som Fuldmægtig paa et Amtskontor eller Fuldmægtig paa et Dommerkontor. Jeg har ikke faaet denne Sag bragt videre frem, idet jeg dels maatte erkjende, at den ikke stod i saa nøie Forbindelse med det foreliggende Spørgsmaal, at der jo nok kunde være formelle Indvendinger at gjøre imod dens Tilknytning dertil, og dels — hvad der for mig var det Afgjørende — maatte formode, at den meget ærede Justitsminister ikke vilde gaa ind paa et saadant Tillæg til den nærværende Lov, saa at vi ved en saadan Tilknytning, vilde udsætte Lovforslaget og dermed Forslagsstillerens egentlige Dømed for Fare. Dette har jeg troet at maatte udtale, idet det da maa være forbeholdt en anden Leilighed at faae ordnet det omtalte Spørgsmaal, for hvilket baade Nøiagtighed og Billighed synes at tale. — Desuden er der af Forskjellige bragt endel andre Spørgsmaal paa Bane, som staa i Forbindelse med Sagsførelsen, og som jeg nu skal tillade mig at anføre. Der er saaledes reist en ikke ganske ringe Bevægelse for at skaffe Underrettsagsførerne Adgang til at procedere ved de Retter i Kjøbenhavn, der dømmes i første Instans, og der er i den Anledning for nogle Maaneder siden

indgivet et Andragende til Justitsministeriet, men dette Andragende synes ubefaret at være lagt ad acta, saa at man deraf synes at maatte slutte, at den meget ærede Justitsminister ikke er velvillig stemt ligeoverfor dette Andragende fra Underrettsagsførerne, og at man derfor maatte have ventet Modstand, hvis dette Spørgsmaal var blevet knyttet til det foreliggende Lovforslag. Det synes mig imidlertid, at en Del af de Grunde, som de Vedkommende have anført for deres Andragende, ere temmelig væsentlige. Det ser unegtelig noget besynderligt ud, at en Mand kan føre en Sag for Folk, der bo paa den ene Side af Bærnedamsveien — jeg nævner blot dette som et Exempel — for et hvilket som helst Beløb og derimod ikke kan føre en Sag for Folk, der bo paa den anden Side af Bærnedamsveien, for et hvilket som helst ringe Beløb. Folk kunne jo lade møde ogsaa for Retterne her i Byen ved deres Børge, Frænder eller Dyende, altsaa ogsaa ved deres Tjenestepige, om det skulde være, men de maa ikke benytte en Underrettsagsfører, der ellers har Ret til at procedere rundt omkring i Landet. Forskjellige praktiske Vanheligheder opstaa iøvrigt ogsaa for Folk, som nu engang have faaet Tillid til adskillige af disse Mænd, naar de skulde fortsætte i Kjøbenhavn en juridisk Forretning, som er begyndt i en til Kjøbenhavn grændsende Jurisdiktion, idet Underrettsagsføreren i denne Jurisdiktion jo ikke vil kunne fortsætte Sagen i Kjøbenhavn, selv om de to Steder ligge i ganske umiddelbar Nærhed af hinanden. Jeg betvivler ikke, at der er Grunde, der tale for en Betragtning, som er modsat den, jeg har af dette Forhold, især naar vi skulde have saa besynderlige Begrændsninger som dem, der findes i Sagsførelsen, og jeg har ogsaa kun berørt Spørgsmaalet for

Rettelser.

- Sp. 1708, Lin. 2 f. o.: „nu betales der $\frac{2}{3}$ St. for Side- og Baghuset“, læs: „nu betales der $\frac{2}{3}$ saa meget for Side- og Baghuset“.
 — 1708, Lin. 11 f. o.: „75 Fladealen“, læs: „85 Fladealen“.
 — 1727, Lin. 8 f. o.: „oppebi“, læs: „oppebie“.